

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1922/2021
27.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: : Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Грчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“, са седиштем у Београду, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 917/21 од 05.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 917/21 од 05.03.2021.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 917/21 од 05.03.2021.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 471/2020 од 25.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је правно ништава изјава тужиоца од 14.03.2014. године и одредба чл. 4 Споразума о престанку радног односа тужиоца број ... од ...2016. године и да исте не производе правно дејство, па је обавезан тужени да тужиоцу на име разлике стимулативне накнаде исплати износ од 72.200,00 динара, са законском затезном каматом од 15.01.2017. године, па до исплате, у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.080,00 динара, у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 917/21 од 05.03.2021.године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 44.080,00 динара у року од 8 дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 29.538,00 динара у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешене примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наиме, у одлукама Врховног касационог суда Рев2 2555/2018 од 08.05.2019. године, Рев2 1662/2019 од 10.07.2019. године, Рев2 919/2019 од 05.12.2019. године и др. изражен је правни став да послодавац није овлашћен да у висини неисплаћеног дела зајма умањује отпремину, већ да након исплате отпремине има могућност да тужбом или на други начин потражује неисплаћени износ зајма, због чега ни у случају прихватања да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, исход поступка не би био другачији или повољнији за туженог.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 26.12.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић